

[Finansministeren.]

fritaget siden den Tid. Men det ærede Medlem vil give mig Ret i, at i og for sig var det vanskeligt at finde en Udvej paa dette Omraade, og at det ikke lykkedes de første Aar af Lovens Bestaaen, men først noget senere. Nej, Restaurationsskatten har den Fejl, at den ikke kan gøres bøjelig, den maa haandhæves rigorøst, og det er netop det, der gør, at jeg altid har syntes, det var en uheldig Skat, som man skulde bestræbe sig for at komme bort fra, saa snart Muligheden var til Stede.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard spurgte, hvorledes det vilde gaa med Smugleriet efter de her foreslaaede Forhøjelser paa Spiritus. Jeg tror ikke, der bliver mere Smugleri efter disse Loves Gennemførelse, saaledes som de er forelagt, end der er i Forvejen. Man kan neppe helt afskaffe Smugleriet; det hører til de Idealer, som sikkert aldrig naas. Men der er neppe Tvivl om, at Smugleriet er gaaet meget stærkt tilbage i Danmark i de senere Aar, og det skyldes jo ikke, at der er sket Forandringer i Toldsatserne, men at man har faaet et Kontrolsystem gennem de Banderoler, der skal være paa alle Flasker. Dette har givet Toldvæsenet en overordentlig stærk Mulighed for at kontrolere Smuglerspritten, og jeg tror ikke, Smugleriet er ret stort her i Landet i Øjeblikket. Jeg tror paa den anden Side heller ikke, det vil blive større, fordi der kommer nogle Øres Forhøjelse paa Spiritus. Den Forhøjelse, der foreslaas her, er jo ikke paa nogen Maade af en saadan Art, at den kan gøre det mere fristende at smugle. Hvis man vil smugle, har vi jo i Virkeligheden saa høje Afgifter i dette Øjeblik, at det bliver fristende nok. Men man kan ikke smugle ret stærkt, fordi Kontrollen er saa god, som den er. De Toldafgifter, som foreslaas paa udenlandsk Spiritus, mente det ærede Medlem ikke havde nogen særlig Berettigelse, og navnlig mente det ærede Medlem, at det ikke var nogen rigtig Argumentation, naar jeg havde sagt, at de fik en betydelig Lettelse gennem Ophævelsen af Restaurationsskatten, og at der derfor kunde være en vis Rimelighed i at give dem en noget større Belastning ved Indførselen her til Landet. Jeg maa sige, der er efter min Mening Berettigelse i denne Argumentation, idet de Varer, der her er Tale om, i aldeles overvejende Grad forbruges paa Restaurationer, og derved vil saa godt som alle disse Varer, i hvert Fald den allerstørste Del af dem, faa denne Lettelse. Saaledes er

det ikke med alle andre Varer; der er jo nogen Forskel paa, hvorledes det procentvis forholder sig med Hjemmeforbruget, men jeg tror, man kan sige, at disse Varer af udenlandsk Spiritus, som der her er Tale om, i aldeles overvejende Grad forbruges paa Restaurationer, og derved faar de i noget højere Grad end de andre Varer, der kommer ind under Reglerne, en Lettelse; og den Lettelse, de faar ved Restaurationsskattens Ophævelse, er saa betydelig, at den langt overvejer de andre Tillæg, der er Tale om at give disse Varer.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at i og for sig var det maaske ikke særlig klogt af en Finansminister at ophæve nogen Skat, for det fik man aldrig nogen Tak for. Det ærede Medlem taler jo af mangeaarig Erfaring, men jeg er dog ikke sikker paa, at det ærede Medlem under sin rige Erfaring paa dette Omraade tidligere har forsøgt at ophæve indirekte Skatter. Det ærede Medlem skulde have prøvet det og set, om der saa alligevel ikke af og til vilde være faldet lidt Tak af. Jeg har tidligere været med til at ophæve indirekte Skatter, og jeg maa sige, jeg var veltilfreds med den Modtagelse, jeg fik i Befolkningen i den Anledning; men jeg tror, at naar det endelig er sket en enkelt Gang, at det ærede Medlem har foreslaaet at ophæve Skatter, saa har det været Skatter, som man ikke faar Tak for at ophæve, direkte Skatter, Formueskat og saadant noget. Jeg maa indrømme, at det har det ærede Medlem ikke faaet nogen videre Tak for, men her drejer det sig om indirekte Afgifter, og jeg tror, der er større Taknemmelighed i Befolkningen for Ophævelse af Skatter af den Art end for Ophævelse af Skatter af den Art, som det ærede Medlem af og til har søgt at ophæve.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at hans Bemærkninger om vor finansielle Situation forekommer mig at være noget for mørke. Jeg plejer ikke at optræde som Lysseer paa saadanne Omraader og vil heller ikke mene, at jeg har Grund til det i Aften, men jeg har vanskeligt ved at se, at der, naar man ser fremefter, er saa store Betænkeligheder med Hensyn til vort Lands økonomiske Forhold, som det ærede Medlem synes at ville give Udtryk for, og derfor har jeg, som sagt, heller ikke den Betænkelighed ved at ofre de 5 Mill. Kr., som det drejer sig om ved disse Foranstaltninger. Naar det ærede Medlem sagde